

Kız ve Küçük Tavşan

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Tavşan

Aysel Banu YAVUZAL

Uzun yeşil otlarla dolu güneşli bir bahçede, Mia adında bir kız patika boyunca seke seke yürüyordu. En sevdiği sarı tişörtünü ve mavi tulumunu giymişti; dalgalı siyah saçları küçük bir yan örgüyle zıplıyordu. Mia keşfetmeyi ve küçük canlıları izlemeyi çok severdi. Bugün özel bir şey bulmayı umuyordu. Kırmızı spor ayakkabıları, çalıların yanında minik bir kıpırtı görünce durdu.

Küçük bir tavşan yapraklı bir dalın altından başını uzattı. Krem beyazı tüylerinde açık kahverengi lekeler vardı ve uzun kulakları pembe içleriyle dimdik duruyordu. Tavşan Mia'ya bakarken burnu hızla seğirdi. Mia yavaşça dizlerinin üstüne çöktü, koyu kahverengi gözleri hayretle kocaman açılmıştı. 'Merhaba, küçük dostum,' diye fısıldadı usulca, onu korkutmak istemiyordu.

Tavşan minicik bir zıplayışla biraz daha yaklaştı, sonra durdu. Yuvarlak koyu gözleri Mia'yı dikkatle izliyordu. Mia hiç kıpırdamadan ve sabırla bekledi. Tavşanın kulaklarının her sese doğru nasıl döndüğünü fark etti. 'Her şeyi dinliyorsun,' dedi sessizce. Tavşan burnunu seğirdi ve bir küçük zıplayış daha yaptı. Mia'nın göğsünde mutlu bir kıpırtı hissetti.

Mia arkadaş olmak istiyordu ama nazık olması gerektiğini biliyordu. Hayvanların kendini güvende hissetmeye ihtiyacı olduğunu hatırladı. Bu yüzden çimenlere oturup bekledi. Tavşan yaklaştı, havayı kokladı. Pofuduk yuvarlak kuyruğu kıpırdadı. Mia gülümsedi ama elini uzatmadı. Sıradaki adımı tavşanın karar vermesine izin verdi. Bu, dostluklarının başlangıcıydı.

Bir kuş yüksek sesle cıvıldayınca tavşan çalının altına geri kaçtı. Mia onu kovalamadı. Bunun yerine uzaktan izledi. Tavşanın küçük boşluklarda saklanmayı ne kadar sevdiğini gördü. Çalının altında kendini güvende hissediyordu. Mia tavşanın neye ihtiyacı olduğunu düşündü. 'Kendine ait rahat bir yerin olmalı,' dedi. Tavşanın kulakları sanki anlamış gibi dikildi.

Mia tavşanlar hakkında daha çok şey öğrenmeye karar verdi. Annesinden onlarla ilgili bir kitap istedi. O akşam tavşanların zıplayıp oynamak için alana ihtiyaç duyduğunu okudu. Ayrıca dinlenmek için sessiz köşelere ihtiyaçları vardı. Mia resimlere baktı ve bir plan yaptı. Küçük tavşan için özel bir yer yapacaktı. Güvenli ve eğlence dolu bir yer.

Ertesi sabah Mia malzemeleri topladı. Büyük bir karton kutu, yumuşak battaniyeler ve küçük bir tünel buldu. Ayrıca taze çimen ve karahindiba yaprakları topladı. Yan komşusu ona minik bir ahşap ev verdi. Mia her şeyi bahçeye taşıdı. Tavşanın yaşadığı çalının yanındaki sessiz bir köşeyi seçti.

Mia tavşanın yeni evini yapmaya koyuldu. Tavşanın içeri girip çıkabilmesi için alçak duvarlı geniş bir alan yaptı. İçine saklanmak için ahşap evi ve oynamak için tüneli yerleştirdi. Yumuşak battaniyeler rahat bir yatak oluşturdu. Sığ bir su kabı ve taze yiyecek dolu bir kâse ekledi. Alan zıplamak ve keşfetmek için yeterince büyüktü.

Tavşan başını uzattığında Mia sessizce yakınlarda oturdu. Onu itmedi ya da tutmadı. Yeni alanı kendi başına keşfetmesine izin verdi. Tavşan girişi kokladı, sonra içeri zıpladı. Tüneli keşfetti ve çimenleri kemirdi. Mia sevinçle izledi. 'Hepsi senin için,' diye fısıldadı. Tavşanın kulakları dik ve mutlu duruyordu.

Tavşan yeni oyun alanını çok sevdi. Tünelden zıplayıp geçti ve ahşap evde dinlendi. Mia'nın eklediği küçük bir topla oynadı. Bazen yumuşak battaniyelerin üzerine yan yatıp tamamen rahatladı. Mia tavşanın beden dilini okumayı öğrendi. Kulakları dikken meraklıydı. Kulakları yatıksa dinleniyordu.

Bir öğleden sonra Mia tavşanın arka ayağını yere vurduğunu fark etti. Kitabından bunun tavşanın endişeli hissettiği anlamına geldiğini hatırladı. Bu yüzden geride kaldı ve yumuşak bir sesle konuştu. 'Sorun yok, küçük dostum,' dedi. Tavşan sakinleşti ve ona doğru zıpladı. Elini kokladı ve Mia'nın yumuşak tüylerini nazikçe okşamasına izin verdi. Mia'nın kalbi mutlulukla doldu.

Mia tavşana her zaman nezaket ve saygıyla davrandı. Onu asla kovalamadı ya da tutulmak istemediğinde kucağına almadı. Alanını temizledi ve her gün ona taze yiyecek ve su verdi. Tavşan Mia'nın güvenli olduğunu öğrendi. Mia bahçeye her geldiğinde onu karşılamak için zıplamaya başladı. Dostlukları her gün daha da güçlendi.

Tavşan mutlu hallerini havada zıplayıp dönerek gösterdi. Mia sevinçle güldü. Zıplayan bir tavşanın mutlu bir tavşan olduğunu biliyordu. Tavşan sessiz zaman isteyince sakin olmayı da öğrendi. Tavşanın duygularına saygı duymak bağlarını özel kıldı. Küçük tavşan Mia'ya tamamen güvendi ve Mia özeninden gurur duydu.

Günler geçtikçe Mia ve tavşan en iyi arkadaş oldular. Tavşan pofuduk kuyruğu sallanarak bahçede onu takip ederdi. Mia oturup yüksek sesle kitap okurken tavşan yakınlarda çimen kemirirdi. Birbirlerini sözsüz anlıyorlardı. Mia'nın sabrı ve özeni güzel bir dostluk yaratmıştı. Bahçe ikisi için de mutlu bir yuva gibiydi.

Mia evcil hayvanların yalnızca yiyecek ve suya ihtiyaç duymadığını öğrendi. Saygıya ve uygun bakıma ihtiyaçları vardır. Zıplayıp oynamak için alana, dinlenmek için rahat köşelere ihtiyaçları vardır. Nezakete ve sabra ihtiyaçları vardır. Mia küçük tavşanı izlediği ve dinlediği için mutluydu. Onun özeni sayesinde tavşan mutlu ve sağlıklıydı. Ve Mia'nın harika bir arkadaşı vardı.

Mia diğ er  ocukların da onun hik  yesinden    renmesini umuyor. Bir hayvanla kar ıla tı ında  nce izle ve dinle. Kendini g vende ve mutlu hissetmesi i in neye ihtiya ı oldu unu    ren. Ona nezaket ve saygıyla davran ve asla acele etme.  zen  zerine kurulu bir dostluk en g zel dostluktur. K   k tav an burnunu se irdi ve Mia'nın kuca ına zıpladı, nazik bir kucaklamaya hazırdı.